

ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି

The Dhvani Pratidhwani

website : www.dhwanipratidhwani.net
email: pratidhwani.dhwani@gmail.com

ଯା ଦେବୀ ସର୍ବଭୂତେଷୁ...

ବାଲେଶ୍ୱର ୧୪ ଜୁନ ୨୦୨୨ ମୂଲ୍ୟ ଟ. ୨.୦୦ ପଇସା ପୃଷ୍ଠା ସଂଖ୍ୟା-୫୦ Baleshwar SUNDAY 14 June 2026
Vol.No. 36 No.156 Price :Rs.2.00 (8 pages) R.N.I. Registered No. 52528/91 Postal Registered No. Balasore (Odisha)/005/2019

ନାମଲେଖା ଚାଲୁଅଛି-୨୦୨୨
ସାଇ ସାଧନା ସେବାଗ୍ରମ
 ଦିବ୍ୟସିଂହପୁର, ଉଦଳା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ
 (+୨ ବିଜ୍ଞାନ, +୨ କଳା ଏବଂ +୩ ବିଜ୍ଞାନ)
 ୧୦୦% ପ୍ରତିଶତ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-୨୦୨୨
Only for ST/SC Students
(Not for Service Holders)
ଖାଇବା ରହିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଗଣା
 Contact No: 9437294587, 9437443950, 9937557158

ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆରେ କମିବ ସଂଘର୍ଷ: ଶାନ୍ତି ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପରେ ଇରାନ-ଆମେରିକାର ସହମତି

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୧୩/୬ : ଆମକୁ ବହୁଳ ଇରାନ-ଆମେରିକା ମୁକ୍ତ ଶାନ୍ତି ରୁଚି। ଡିଲର ନିକଟରେ ହୋଇଥିବା ନେଇ ଏକପ୍ରକାର ଯୋଷ୍ଟି କଲେ ଇରାନର ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରୀ। ସେହି ଯୋଷ୍ଟିକୁ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ସେୟାର କଲେ ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ। ଇରାନୀୟ ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରୀ ଆବାସ ଆରାଘଟି କହିଛନ୍ତି, ଆମେରିକା ଏବଂ ଇରାନ ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟର ମୁକ୍ତ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତି ହୋଇଛି । ଯାହା ଆଗରୁ ଏହି ସ୍ତରକୁ କେବେ ଆସିନଥିଲା । ଏହାର ଚୁକ୍ତି ଚୁକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମିଡିଆ ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ବିଷୟରେ ଅନୁମାନ କରିବାରୁ ବିରତ ରହିବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ଇରାନ କହିଛି । ଆରାଘଟି କହିଛନ୍ତି, ଆମର ଦାୟିତ୍ୱ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟି ଅନୁଯାୟୀ, ସମସ୍ତ ବିବରଣୀ ଘଟିକା ସମୟରେ କମିଯାଇବ। ଏହା ସେୟାର କରାଯିବ । ଆରାଘଟିକ ଏକ

ଯୋଷ୍ଟିକୁ ସ୍ୱିନସର୍ତ୍ତ ନେଇ ଚୁକ୍ତି ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ସେୟାର କରିଛନ୍ତି ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଇରାନ ମିଡିଆରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତି ସର୍ବ ଲିକ୍ ସମ୍ପର୍କରେ କଠୋର ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲେ ଟ୍ରମ୍ପ । ଡିଏ- ଏପଟେ ମୁକ୍ତ ଓ ହୋମ୍ଲୁକ କଳମାର୍ଗ ବନ୍ଦ ରହିବା ଯୋଗୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ୫୦୦ରୁ ଅଧିକ ଦାଣ୍ଡିତ୍ୟକ କାହାଜି ଫସି ରହିଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ୧୧ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ନାବିକ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ହୋମ୍ଲୁକ କେବେ ଖୋଲିବ ଓ କାହାଜି ବଳାତକ ସ୍ୱାଭାବିକ ହେବ ତାକୁ ନେଇ କାହାଜି ମାଲିକ, ନାବିକ ଓ ବ୍ୟବସାୟିକ ଗୋଷ୍ଠୀ ନାନା ଆଶଙ୍କା ଭିତରେ ରହିଛନ୍ତି । କାହାଜି ଭିତରେ ଫସି ରହିଥିବା ନାବିକଙ୍କ ପାଖରେ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପିଇବା ପାଣିର ଅଭାବ ଦେଖାଦେଇଥିଲା ବେଳେ ମୁକ୍ତ ଯତ୍ନରେ ଯୋଗୁ ସେମାନେ ମାନସିକ ଦୁଃଖ ଭିତରେ ସମୟ କାଟୁଛନ୍ତି । ଗତ ଫେବୃଆରୀ ୨୮ ତାରିଖ ମୁକ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋମ୍ଲୁକ ନିକଟରେ ୧୨ରୁ ଅଧିକ କାହାଜି ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ହୋଇଛି । ଫଳରେ କାହାଜିଗୁଡ଼ିକ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ନାବିକମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଣ ହରାଇଛନ୍ତି । ମଝିରେ

ସରପଞ୍ଚ ଚାମେଲିଙ୍କୁ ନେଇ ଉଠୁଛି ପଡୁଛି ରାଜ୍ୟ ରାଜନୀତି: ହସ୍ତିଚାଲରୁ ଜେଲ, ଜେଲରୁ ହସ୍ତିଚାଲ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୩/୬ (ନି.ପ୍ର): କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ନୀ କିଲ୍ଲା ମହାକାଳପତ୍ନୀ ବୁକ୍ ଟିଏଲି ପଞ୍ଚାୟତର ସରପଞ୍ଚ ଚାମେଲି ଓଝା ପୁଣି ଅସୁସ୍ଥ। ସକାଳେ ତାଙ୍କୁ ହସ୍ତିଚାଲରୁ ବାହାର କରି କେଲ୍ ପଠାଯାଇଥିଲା । କେଲ ଯିବାର କିଛି ଘଣ୍ଟା ଭିତରେ ପୁଣି ତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ଗୁରୁତର ହେବାରୁ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ନୀ କିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟପଟେ ବିରୋଧୀ କଂଗ୍ରେସ ଟିଏ ଚାମେଲିଙ୍କୁ ହସ୍ତିଚାଲରେ ଭେଟିବା ସହ ଥାନା ଘେରାଇ କରିଛନ୍ତି । ବିକେଟି ମଧ୍ୟ ଚାମେଲିଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ ବାହାରିଛି । ତାଙ୍କରେ ସେଥିରେ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ନଷ୍ଟ ହେବାକୁ ବସ୍ତୁଲାଣି । ଆମେରିକା ଓ ଇରାନ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ କୁଟନୀମା ଚାଲିଛି ତାହାକୁ ହୋମ୍ଲୁକ ସଙ୍କଟର ସ୍ୱାକ୍ଷର ସମାଧାନ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ପୁଣି ଏହି କଳମାର୍ଗରେ ନୈପରିବହନ ପ୍ରଭାବିତ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ମଧ୍ୟ ଏତାଳ ଦେଇ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ କାହାଜି କମ୍ପାନି ଓ ମାଲିକମାନେ ହୋମ୍ଲୁକ କଳମାର୍ଗରେ ପୁରସ୍କୃତ ପରିବହନ ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱାକ୍ଷର ସମାଧାନ ବାଟ ବାହାର କରିବାକୁ ଦାବି ହେଉଛି ।

ଓଝାକୁ ନେଇ ଦିନ ତମାମ ଆଲ କରି ତାଙ୍କୁ ହସ୍ତିଚାଲରୁ ନେଇଥିଲା ପୁଲିସ୍ । ମହାକାଳପତ୍ନୀ ବିଡିଓକୁ ଅଣାକାନ ବ୍ୟବହାର କରିବା, ପୁଷ୍ପା ୭

ଡାକ୍ତରୀ ଛାତ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ହେମ୍ବମ୍ବ ମୃତ୍ୟୁ ମାମଲାରେ ଓଏଏସ ପୁରୁଷ ବନ୍ଧୁ ଭାମସେନ ଗିରଫ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୩/୬ (ନି.ପ୍ର): ଡାକ୍ତରୀ ଛାତ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ହେମ୍ବମ୍ବ ମୃତ୍ୟୁ ମାମଲାରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମିକ ଭାମସେନ ଚନ୍ଦ୍ରିକାଙ୍କୁ ଚାମେଲି ନିୟୁକ୍ତ ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଚାମେଲି ନେଇଥିବା ଭାମସେନ ଚନ୍ଦ୍ରିକା

ଗିରଫ କରିଛନ୍ତି ପୁଲିସ୍ । ଦିନ ଧରି ଫେରାର ହେବା ପରେ ଗତକାଳ ରାତିରେ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଛନ୍ତି ପୁଲିସ୍ । ପୁଲିସର ପ୍ରାଥମିକ ତଦନ୍ତରୁ ଚନ୍ଦ୍ରିକାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ସେ ଦାୟୀ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି । କଟକ ଡିଭିସି

ଏଲ୍‌ନିନୋର ପ୍ରଭାବକୁ ନେଇ ରାଜସ୍ୱ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ: ବିଚଳିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ଚାଷୀ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୩/୬ (ନି.ପ୍ର): ଏଲ୍‌ନିନୋକୁ ନେଇ ବିଚଳିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ଚାଷୀ । ଏଲ୍‌ନିନୋର ପ୍ରଭାବକୁ ନେଇ ପୂର୍ବାନୁମାନ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜସ୍ୱ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କହିଲେ ରାଜ୍ୟରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ବର୍ଷ

ହେବ । କମ ବର୍ଷା ହେଲେ ପ୍ଲାନ ୨, ୩ ସରକାରଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ ସହ ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ କରିଛୁ । ସାରା ଦେଶରେ ବୃଷ୍ଟିପାତ କମ ହେବ ବୋଲି ଆକଳନ ହୋଇଛି । ପୂର୍ବାନୁମାନ କହୁଛି ଓଡ଼ିଶାରେ ଦେଶୀ ସମସ୍ୟା ହେବନି । ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ୧୪୫୨ ସେଣ୍ଟିମିଟର ବର୍ଷାକୁ କମ୍ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି ବି ହେଲା । ସେଥିପାଇଁ କିପରି କଳାଖରଣ୍ଡ ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଳସେଚନର ପ୍ରକଳ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଯିବ, ସେନେଇ ସବୁ ବିଭାଗ ସହ କଥା ବାର୍ତ୍ତା ସରିଛି । ଚାଷୀ ମାନେ ବିଚଳିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ, ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ଲାନ ୨ ଓ ୩ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା କହିଛନ୍ତି ରାଜସ୍ୱ ମନ୍ତ୍ରା

ବାୟୁ ସେନା ବିମାନ କ୍ରାନ୍ତ: ୫ ବୀର ଯବାନଙ୍କୁ ହରାଇଲା ଦେଶ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୧୩/୬ : ଭାରତୀୟ ବାୟୁ ସେନାର ଏଏନ-୩୨ ପରିବହନ ବିମାନ କ୍ରାନ୍ତରେ ଦେଶ ୫ ଜଣ ବୀର ଯବାନଙ୍କୁ ହରାଇଛି । ଆଜି ସକାଳେ ଆସାମର ଜୋରହାଟ ଏୟାର ବେସରେ ଏଏନ-୩୨ ପରିବହନ ବିମାନ ଲ୍ୟାଣ୍ଡିଂ କରିବା ବେଳେ କ୍ରାନ୍ତ କରି ଯାଇଥିଲା । କ୍ରାନ୍ତ ପରେ ଏଥିରେ

ନିର୍ଧାରିତ ଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ୫ ଜଣ କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥିବା ବେଳେ ବିମାନର ସହ ପାଇଲଟ ବର୍ତ୍ତି ଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତାଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା ହସ୍ତିଚାଲରେ ଚାଲିଥିବା ବାୟୁ ସେନା ପକ୍ଷରୁ କୁହାଯାଇଛି । ପୂର୍ବରୁ ଦୂର୍ଘଟଣାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିବା ବାୟୁ ସେନା ଏବେ ସଂଗୋଧିତ

ପ୍ରାନ୍ତ, ସ୍ପୋଭାକିଆ ଗସ୍ତରେ ମୋଦୀ: ଜି-୭ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯୋଗ ଦେବେ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୧୩/୬ : ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀଙ୍କ ସ୍ପୋଭାକିଆ ପ୍ରାନ୍ତ ଏବଂ ସ୍ପୋଭାକିଆ ଗସ୍ତ ଆଜିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଏହି ଗସ୍ତ ଅବସରରେ ମୋଦୀ ଜି-୭ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯୋଗ ଦେବେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଦୈନିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଶ୍ୱ ନେତାମାନଙ୍କ ସହ ଦ୍ୱି-ପାର୍ଶ୍ୱିକ ଆଲୋଚନା କରିବେ । ପ୍ରାନ୍ତ ଏବଂ ସ୍ପୋଭାକିଆ ଗସ୍ତ ପାଇଁ ଆଜି ଦେଶରୁ ଉଡ଼ାଣ କରିବା ସମୟରେ ମୋଦୀ କହିଥିଲେ, ପ୍ରାନ୍ତ ଭାରତର ରାଜନୀତିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଚଳିତ ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ମାଜୁନ ଭାରତ ଗସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦୈନିକ ରାଜନୀତିକ ସହଭାଗିତା ଦିଗରେ ଆମେ ଆମ ସମ୍ପର୍କକୁ ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼ କରିଛୁ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ମାଜୁନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସମୟରେ ଆମେ ଫେବୃଆରୀରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଗତିକୁ ସମୀକ୍ଷା କରିବୁ ଏବଂ ଉତ୍ତମ ରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସହଯୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଲୋଚନା କରିବୁ ବୋଲି ମୋଦୀ କହିଛନ୍ତି । ତେବେ ୧୯୯୩ରେ ସ୍ପୋଭାକିଆକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ମିଳିବାର ପରେ

ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଜେନେରାଲ ଧୀରଜ ସେଠ୍ ଦେଶର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥଳ ସେନା ମୁଖ୍ୟ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୧୩/୬ : ଦେଶର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥଳ ସେନା ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଛନ୍ତି ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଜେନେରାଲ ଧୀରଜ ସେଠ୍ । ସରକାର ତାଙ୍କୁ ଦେଶର ସ୍ଥଳ ସେନା ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିବା ବେଳେ ଆସକାର ଗ୍ରହଣ ୩୦ ଜୁନ ଦେ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଜେନେରାଲ ଧୀରଜ ସେଠ୍ ଏବେ ସ୍ଥଳ ସେନାର ଉପ ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଚଳିତ ବର୍ଷ ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ମିଳିଥିଲା । ଏବେ ସ୍ଥଳ ସେନା ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ ଜେନେରାଲ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ୱିବେଦୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଜୁନ ୩୦ରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ହେବ । ଏହାପରେ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଜେନେରାଲ ସେଠ୍ ସ୍ଥଳ ସେନା ମୁଖ୍ୟ ହେବେ । ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ଗୋଟିଏ ବିବୃତ୍ତିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ "ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ କ୍ରମେ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଜେନେରାଲ ଧୀରଜ ସେଠ୍ ୩୦ ଜୁନ ୨୦୨୨ ଠାରୁ ଜେନେରାଲ ପାହ୍ୟା ସହ ଭାରତୀୟ ସେନାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସେନା ମୁଖ୍ୟ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ସେ ଜେନେରାଲ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଦ୍ୱିବେଦୀଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ୩୧ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୨୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ।" ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଜେନେରାଲ ଧୀରଜ ସେଠ୍ ପୁଣ୍ୟ ଶତକଠାସଳା ସ୍ଥିତ କାତାସ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଏକାଡେମିର ପୂର୍ବତନ ଛାତ୍ର । ସେ ୧୯୮୬ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ଭାରତୀୟ ସଶସ୍ତ୍ର ବଳରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ ।

15001/67/2627

ରଜ ପର୍ବ ଅବସରରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଶୁଭେଚ୍ଛା

ଆମ ଓଡ଼ିଆ ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାର ଅନନ୍ୟ ପ୍ରତୀକ ରଜ ପର୍ବ ଅବସରରେ ରାଜ୍ୟବାସୀ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ମୋର ଶୁଭେଚ୍ଛା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ । ଓଡ଼ିଆ ସଂସ୍କୃତିର ଏହି ମହାନ ପର୍ବ ଆମ ମାଟି ମା'ର ମହତ୍ତ୍ୱ, ମାତୃଶକ୍ତିର ସମ୍ମାନ ଏବଂ କୃଷିଭିତ୍ତିକ ସଭ୍ୟତାକୁ ପିଢି ପରେ ପିଢି ସମୃଦ୍ଧ କରିଆସିଛି । ଆସନ୍ତୁ, ଆମର ଏହି ଗୌରବମୟ ସଂସ୍କୃତିକୁ ବଳାୟ ରକ୍ଷା ଘରେ ଘରେ ଆନନ୍ଦ ଭଙ୍ଗାସର ସହ ରଜ ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ (ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ) ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଓଡ଼ିଶା

OIPR: 15001/15001/2/26-27/0067

B.I.T. POLYTECHNIC, BALASORE
 (A Sister Concern of Samalpur ITI, Balasore)
DIPLOMA ENGG COURSES

- Mechanical Engineering
- Electrical Engineering
- Civil Engineering
- E. & T. C. Engineering
- Comp. Sc. & Engineering

ITI TRADE

- Electrician
- Fitter
- Welder
- R & AC

Walk-In-Interview on Dated : 08-06-2026 (Monday)

FACULTY RECRUITMENT	Lecture in all above Branches	Lab Technician in all above Branches	Clerk & Hostel Superintendent
---------------------	-------------------------------	--------------------------------------	-------------------------------

Place of Interview : IET Samalpur, Balasore
 Contact : 9861947995, 8270317712
 E-mail : bit_balasore@rediffmail.com

ବୁଦ୍ଧ କାହାଣୀ

ଏସିଆର ଆଲୋକ ତଥା ବୌଦ୍ଧଧର୍ମର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଗୌତମବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଜୀବନଗାଥା ବେଶ୍ ହୃଦ୍ୟ ଓ ରୋମାଞ୍ଚକର । ଏହାକୁ ନେଇ ପୃଥିବୀ ବ୍ୟାପି ଅସଂଖ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ରଚିତ ହୋଇଛି । ସେହିଧାରାରେ ମାଲେସିଆର ବିଶିଷ୍ଟ ବୌଦ୍ଧଭିକ୍ଷୁ କେ. ଶ୍ରୀ ଧର୍ମାନନ୍ଦ ମହାଥେରା ମାଲୟ ଭାଷାରେ ସାଧାରଣ କିଶୋରୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଜୀବନୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପୁସ୍ତକଟିଏ ରଚନା କରିଥିଲେ । ଇଂରାଜୀରେ ତାହାକୁ ‘ଲାଭଫ୍ ଅଫ୍ ଦି ବୁଦ୍ଧ’ ଶୀର୍ଷକରେ ୨୦୨୨ ମସିହାରେ ଅନୁସୂଚନ କରିଥିଲେ ଭିକ୍ଷୁ ଶ୍ରୀଧର୍ମାନ । ଏହି ପୁସ୍ତକର ପ୍ରକାଶକ ବୁଦ୍ଧ ବଚନ ଟ୍ରଷ୍ଟ, ମହାବୋଧି ସୋସାଇଟି, ବେଙ୍ଗାଲୁରୁଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ‘ବୁଦ୍ଧ କାହାଣୀ’ ଶୀର୍ଷକରେ ଅନୁଦାନ କରିଛନ୍ତି

ଡ. ସାରଙ୍ଗଧର ତ୍ରିପାଠୀ

୩୭ ଦେବଦର (ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶତ୍ରୁ)

ଦେବଦର ରାଜା ସୁସବୁଦ୍ଧ ଓ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ମାଉସୀ ପାନିତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ଥିଲେ ଯଶୋଧାରା । ତେଣୁ ସେ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଜଣେ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭାଇ ଥିଲେ । ଆନନ୍ଦ ଓ ଅନ୍ୟ ଶାକ୍ୟ ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କ ସହ ସେ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଉପଦେଶର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାଳରେ ଭିକ୍ଷୁସଂଘରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ସମୁଦ୍ର କୋଣସି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ହାସଲ କରିପାରି ନ ଥିବାରୁ ସେ ସାଂସାରିକ ମାନସିକ ଶକ୍ତି ପାଇଁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସେ ପାଇଯାଇଥିଲେ ।

ତାଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଜୀବନରେ ସେ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଭିକ୍ଷୁ ଥିଲେ ଯିଏ ତାଙ୍କର ଶାଳୀନତା ଓ ମାନସିକ ଶକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ଘରେ ସେ ସାଂସାରିକ ଲାଭ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧି-ଲାଭ ଆଦି ନିମନ୍ତେ ଅହଳାତା ହୋଇଗଲେ । ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଦୁର୍ଭାବନା ଓ ଈର୍ଷା ବଢ଼ିବା ସହିତ ସେ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶତ୍ରୁ ହୋଇଗଲେ ।

ଦିନେ ରାଜା ଓ ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କ ଏକ ବିଶାଳ ସଭାରେ ଦେବଦର ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସଂସାର ମୁଖ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଯେହେତୁ ସେ ଯଥେଷ୍ଟ

ଅଧିକାରୀ କଲା । ହାତୀଟି ପାଖକୁ ଆସିବା ମାତ୍ରେ, ବୁଦ୍ଧ ହାତୀ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଦକ୍ଷା (ମୋକ୍ଷ) ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ । ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ପ୍ରେମ ଏତେ ବିଶାଳ ଓ ଗଭୀର ଥିଲା ଯେ ନୀଳଗିରି ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ଅତକିରଣା, ଶୀତ ହୋଇଗଲା ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଠିଆ ହୋଇଗଲା । ତତ୍ପରେ ବୁଦ୍ଧ ନୀଳଗିରିର ଶୁଣ୍ଠକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ ଏବଂ ତା’ସହ କୋମଳ ସ୍ୱରରେ କଥା ହେଲେ । ଆଦର ସହକାରେ ହାତୀଟି ଶୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦକୁ ଧରି ଶୋଷିତ ନିଜ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଛିଞ୍ଚି ଦେଲା । ତା’ପରେ ସେ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି କିଛିବାର ପଛକୁ ହଟିଗଲା ଓ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବଶୀଭୂତ ହୋଇଗଲା । ସାଧାରଣତଃ ଅନ୍ୟମାନେ ହାତୀମାନଙ୍କୁ ଚାବୁକ ଓ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥାନ୍ତି, ମାତ୍ର ପରମପୂଜ୍ୟ ବୁଦ୍ଧ ନିଜର କରୁଣା ଶକ୍ତି ବଳରେ ହାତୀକୁ ବଶ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ସଂଘର ନେତା ହେବାକୁ ଦେଖି କରୁଥିବା ଦେବଦର ଆଉ ଏକ ଛଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ । (କୁମ୍ଭୀର)

♥ ଅଧ୍ୟାପକ, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ, ‘ସୂର୍ଯ୍ୟଭଞ୍ଜନ’, ଗଣପତି ନଗର, ବାଲିଆ, ବାଲେଶ୍ୱର
 ମୋ: ୯୪୩୭୩୭୧୯୬୮

ଦେବଦର ରାଜା ସୁସବୁଦ୍ଧ ଓ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ମାଉସୀ ପାନିତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ଥିଲେ ଯଶୋଧାରା । ତେଣୁ ସେ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଜଣେ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଭାଇ ଥିଲେ । ଆନନ୍ଦ ଓ ଅନ୍ୟ ଶାକ୍ୟ ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କ ସହ ସେ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଉପଦେଶର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାଳରେ ଭିକ୍ଷୁସଂଘରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ସମୁଦ୍ର କୋଣସି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ହାସଲ କରିପାରି ନ ଥିବାରୁ ସେ ସାଂସାରିକ ମାନସିକ ଶକ୍ତି ପାଇଁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସେ ପାଇଯାଇଥିଲେ ।

ତାଙ୍କର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଜୀବନରେ ସେ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଭିକ୍ଷୁ ଥିଲେ ଯିଏ ତାଙ୍କର ଶାଳୀନତା ଓ ମାନସିକ ଶକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପରିଚିତ ଥିଲେ । ଘରେ ସେ ସାଂସାରିକ ଲାଭ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧି-ଲାଭ ଆଦି ନିମନ୍ତେ ଅହଳାତା ହୋଇଗଲେ । ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଦୁର୍ଭାବନା ଓ ଈର୍ଷା ବଢ଼ିବା ସହିତ ସେ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶତ୍ରୁ ହୋଇଗଲେ ।

ଦିନେ ରାଜା ଓ ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କ ଏକ ବିଶାଳ ସଭାରେ ଦେବଦର ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସଂସାର ମୁଖ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଯେହେତୁ ସେ ଯଥେଷ୍ଟ

କବିତା

ନିଆଁ
ଶରତ କୁମାର ଦାସ
 ଏବେ ତୋ ଦେହରେ
 ଜଳିବାକୁ ପ୍ରବଳ ଜହ୍ନା
 ଶୁଣିଛି
 ତୋ ଦେହରେ ଜଳି ଜଳି
 ମରିବାର ଆନନ୍ଦ
 ବଞ୍ଚିବାର ଆନନ୍ଦ ତୁ’
 ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ
 ଆ !
 ଥରେ କୋକେଳ ନେ

କେତେଦିନ ବା ଆଉ
 ପୂଲର ଶେଜରେ ଶୋଇବି ?

ତୋ କେଳିହୀନ ଶିଖାରେ ଥରେ
 ବସି କରି ନେ
 ସେ ଧୂଆଁର ଆସରଣରେ
 ଆକାଶ ବିସ୍ତାରି ଯାଉ
 କୁହୁଡ଼ିରଙ୍ଗ ପାଉଁଶରେ
 ମାଟି ପୋତିହୋଇ ପତୁ

ତୁ’
 ଲିଭିବା ଆଗରୁ
 ଆଉଥରେ ଚେତେଇ ଦେ
 କହୁହବା ପୂର୍ବରୁ
 ମୁଁ ବହୁବାର ମରିସାରିଛି
 ତୋ’ ଭିତରେ

ମୁଁ କେମିତି ଯୁଗେଇଛି
 ଯଥର ଛାଡ଼ିଲେ ଫୁଲ
 ଶୁଖିଗଲେ
 ସମୁଦ୍ର ଆଖିର ଲୁହ
 ହଁ !
 ପାରୁଛୁ ଯଦି
 ଆଉଥରେ ଜଣେଇ ଦେ
 ତୋ ଦେହର ପୋଡ଼ା ଅଜୀବରୁ
 ସାଉଁଟି ଆଣି
 ନିର୍ମୂଳ ସତ୍ୟର ଶତବଳ
 ମୁଁ କେମିତି ପାଳିଛି ମୃତ୍ୟୁର ମହୋତ୍ସବ ?
 ♥ ପାଲୁର ବଙ୍ଗଳା, ଘର ନମ୍ବର.. ୨୬
 ଗୁରୁପୁର
 (ମୋ) ୯୮୭୧୪୦୨୪୭୩

ପାଉଁଜିର ପାଣ୍ଡୁଲିପି-୨୪
ଆମ ପ୍ରେମ ଆଉ ଜିଇ

ମୋତେ ଭଲଲାଗେ ତୋ’ ପାଦ ପାଉଁଜି ନିଃଶବ୍ଦ ରାତିର ସ୍ୱର
 ଝୁଣିଆ ପିନ୍ଧି ତୁ ଝୁଣି ପଢ଼ୁଥିଲେ ଆହା କରେ ଅନ୍ଧକାର
 ଛାଡ଼ିବୁ ଆଉଜି ଯେବେ ତୁ ମାଗଇ ଜହ୍ନର ଠିକଣା ମୋତେ
 ବାହୁ ବନ୍ଧନେ ମୋ’ କହୁ ଆଉ ତାରା ଯେମିତି ଯାହାକୁ ଯେତେ ।

ମୋତେ ଦେଖୁ ତୋ’ର ପାଉଁଜି ହଲେ ନା ହଳାଉ ତୁ କାଣିଶୁଣି
 ତୋଥା ମାଆ ଭାବ ତୁମ୍ଭରୁ ଚାହୁଁ ଗାଆଁସାରା କାଣିଲେଣି
 କେତେଦିନ ଆଉ ଏମିତି ବା ତୁହି ପାଉଁଜି ହଜାଉ ଥିବୁ
 ପାଉଁଜି ଖୋଜିବା ବାହାନାରେ ମୋତେ ଲୁଚିଲୁଟି କଥା ହେବୁ ।

ତୋ’ ପାଉଁଜି ହଲିଲେ ମୁଁ ବୁଝିଯାଏ ଆଜି ତୁ ଖୋଜୁଛୁ ମୋତେ
 ପାଉଁଜି ଖୋଜାଳି ପ୍ରେମିକତେ ବୋଲି ବଦନମା ମୋତେ ଯେତେ
 ହଲୁ ପଛେ ସେଇ ପାଉଁଜି ହଳକ ଆମ ପ୍ରେମ ଆଉ ଜିଇ
 ତୁ ଅଛୁ, ମୁଁ ଅଛି, ଆମ ପ୍ରେମ ଅଛି ପାଉଁଜି ହଳକ ପାଇଁ ।

ତୋ’ ପାଉଁଜି କେବେ ନ ହଜଇ ଯେବେ ହୃଦୟ ମୋ’ଯାଏ ଜଳି,
 ସତେ କ’ଣ ଆଉ ଭଲପାଉନାହିଁ ମୋତେ ସେଇ ଆଗଭଳି ।
 ♥ ୩୩, ଗଡ଼ମହାବୀର ବିହାର, ଗ୍ୟାରେଜ ଛକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨
 (ମୋ) ୯୮୭୧୪୪୪୯୯୧

ସ୍ୱପ୍ନଗର୍ଭା ସାଗର
ସ୍ୱାସ୍ତିକ କୁମାର ପାତ୍ର

ସ୍ୱପ୍ନ କେବଳ ସ୍ୱପ୍ନ ନୁହେଁ ତ,
 ହେଉପାରେ
 ତାଳକ୍ରମର ଘରର ନୂଆ ସକାଳ,
 ମୁଦୁ ମୁଦୁ ବହିରାଉଥିବା ସମାନ—
 ନୂଆ ଆଶା ଓ ଉନ୍ମାଦନାର ।

ସ୍ୱପ୍ନ ହେଉପାରେ ପର୍ବତ ପରି ଗମ୍ଭୀର
 ନୀଳିମାମୟ ସମୁଦ୍ର ପରି ଅସ୍ଥିର
 ଆକାଶ ପରି ବିସ୍ତୃତ
 ଜହ୍ନ ପରି କଳକଳିତ ।

ସ୍ୱପ୍ନ ହେଉପାରେ ଦୁର୍ବଳ
 ଶୁଣାନରେ ଜଳୁଥିବା ହୃଦୟ
 ବଳିମାନ ପାଉଁଶପ୍ରାୟ ।

ସ୍ୱପ୍ନ ହେଉଥାଇପାରେ ଭୋକ
 ହେଉଥାଇପାରେ ଶୋଷ
 ଚ୍ରୋପଦୀର ମୁକୁଳା କେଶ
 ଯାହା ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ - ମହାଭାରତ ।

♥ ମେରଘରା, କଳାହାଣ୍ଡି
 ମୋ: ୮୪୫୬୮୦୩୫୯୦

ଅରୁଟିଏ ଆସ
ଭକ୍ତ ଚରଣ ସୁନାନ୍ତୀ

ଅରୁଟିଏ ଆସ
 ଏ ତଳରକୁ ପତାର
 ଏ ଝରଣାକୁ ପତାର
 ଏ ଜଙ୍ଗଲକୁ ପତାର
 ଏ କ୍ଷେତକୁ ପତାର
 ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଆମ ଜୀବନର କଥା ।

ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନର ରୂପେ
 ଶୁଖିଲା ପେଟର ଭୋକ
 ମଉଳା ଓଠର ଶୋଷ
 ଭଙ୍ଗା କୁଡ଼ିଆର ଦୁଃଖ ।

ଦେଖିଲେ ଜାଣିବ
 ଏଠି ବିକାଶ କେମିତି ସୁଖା କରେ

ଆମ ଚାଲକୁଡ଼ିଆକୁ
 ଆମ ଗାଁ ବାଟକୁ
 ଆମ କ୍ଷେତ ଖଲାକୁ
 ଆମ ମାଲିମୁଣ୍ଡିଆ ଜୀବନକୁ ।

ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନର ରୂପେ
 ଦିନେ ବୁଲିଆସିଲେ ଆମ ଗାଁ
 ତଳର ତଳେ କେମିତି
 ଲୁହରେ ଫୁଟେ ମାଣ୍ଡିଆ ପେକ
 ଲହୁରେ ଫେଲ ଗୁଳି,ମାଣ୍ଡିଆ
 କାହୁଳ,କୋକଥ,ଦିଗ,ପୁଗ
 କହୁ ଉଡ଼ିଆରେ କେମିତି ଝଲସିଉଠେ
 ବଦରା କାନ୍ଦୁ ଖାଲକିପ ରାସ୍ତା
 ଅଭାବୀ ଜୀବନର ଭୋକିଲା ମୁହଁ ।

♥ ଖୁଣ୍ଟିଆ, କଳାହାଣ୍ଡି

ରଜ ଆସିଛି
ବାବାଜୀ ଚରଣ ଜେନା

ରଜ ଆସିଛିରେ
 ଆଜି ରଜ ଆସିଛି
 ଘରେ ଘରେ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ଭିତ ଜମିଛି
 ପୁରଦିଆ ପୋଡ଼ିପା ମହମହ ବାସୁଛି
 ରଜ ଆସିଛି... ।

ନିଦାଘ ନିଆଁରେ ପରା
 କଳୁଥିଲା ଦେହ
 ମଉସୁମି ଓଦା କଲା
 ମାଟିମାଆ ଦେହ
 ଟିକେ ଖରା ଟିକେ ଛାର
 କେବେ ବର୍ଷା ହୁଏ
 ଥଣ୍ଡା ପଦନରେ କେତେ
 ସ୍ୱପ୍ନ ଭରି ଦିଏ
 ଗାଆଁ ତୋଟା ଗଛ ତାଳେ
 ବୋଲି ଖେଳ ଚାଲିଛି
 ଝିଅ ବୋହୂ ପିଲାକର
 ଭିତ କେତେ ଲାଗିଛି
 ରଜ ଆସିଛି ... ।

ଉତ୍ତୁକ୍ତି ପ୍ରକାପତି
 ତେଣୁ ଝାଡ଼ି ଦେଇ
 ଖେଳୁଛନ୍ତି କେତେ ପୁଣି
 ନୂଆ କାମା ନାଉ
 ରଜ ପାନ ଖାଇ କିଏ
 ହସେ ଖୁଲିଖୁଲି
 ସାଙ୍ଗ ସାଥରେ କେ
 ନାଚେ ଢଳିଢଳି
 ନୂଆ ଭାଉଜ ଚନ୍ଦନେ
 ସକ କରି ଦେଇଛି
 ଲୁହୁ ଚାଆଏ ପଣା
 ଆସରତ ଜମିଛି
 ରଜ ଆସିଛି ... ।

♥ ଅହଲ୍ୟା ନିବାସ
 ପୋପରଡ଼ା
 ନୂଆବଜାର, କଟକ-୪
 (ମୋ) ୯୪୩୭୩୭୩୭୧୯୯

ମାନସୀ
ଦିନେଶ ମେହେର

ମୋହାସ୍ୟ ଆଶାକୁ ଆଲୋକ ସକେଇ
 ଆଉ କେତେଦିନ ବଞ୍ଚିବାର ମିଛ ଅଭିନୟ କରିବ
 କେତେଦିନ ଅପମାନର ମିଛ ଅଳଙ୍କାରରେ
 ନିଜକୁ ସଜେଇ ଦେଇ
 ଭଙ୍ଗା ଆଇନା ଆଗରେ ନିଜର ମୁହଁକୁ
 ଦେଖେଇ ଦେଖେଇ ପାଲଟି ଯିବ ହତଭାଗ୍ୟ,

ଯାଅ,
 ଏଥର ଫେରିଯାଅ,
 କିନ୍ତୁ ଯିବା ଆଗରୁ
 ଫେରେଇ ଦିଅ ଶଙ୍ଖଟିଲର ହଲେ ତେଣା,
 ଫେରେଇ ଦିଅ ରଜୀମ ପ୍ରଜାପତିର ରଙ୍ଗ
 ଫେରେଇ ଦିଅ ଗୋଲାପର ବାସ୍ତା
 ଆଉ ଫେରେଇ ଦିଅ ଜହ୍ନର ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା
 ପାରିବ ତ ଫେରେଇ ଦେବ
 କୋଇଲିର କୁହୁତାନ
 ଫେରେଇ ଦିଅ ସଜୀବର ସାତପୁର.... !

ଦେଖ,
 ଏବେ ଯଦି ନ ଫେରିବ
 କାଳେ ମୋ ଅବଶିଷ୍ଟ ଆୟୁଷ ତମକୁ
 ହାତଠାରି ଦୂର ଆକାଶର ଡାକିଦେ

ମୋ ଆଖିର ଲୁହ ବୋଧେ ବନ୍ଦ କରିଦେବ
 ତମର ସବୁତକ ବାଟ,
 ସେତେବେଳେ ହୁଏତ ମନା କରିବା
 ତମ ପାଇଁ ଭାରି କଷ୍ଟ ହେଇ ଯାଇପାରେ,
 ସେତେବେଳକୁ,
 ନେତ୍ର ଗୁଡ଼ି କହୁଣ୍ଡକୁ ବହିଗଲେ ଆଉ
 ଫେରେଇ ପାରିବନି ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ..... !

♥ କୁନାଗଡ଼, କଳାହାଣ୍ଡି

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ
ଡ. ରତିକାନ୍ତ ବେହେରା

ଭାଗ-୨୭

କେହି କେହି ବିଦେଶାଗତ ଯାତ୍ରୀ ଯେଉଁମାନେ ଜୀବନର କେବେ ନିପଟ ଗାଁ ଦେଖୁ ନଥାନ୍ତି, କୁତୁହଳ ହୋଇ ଆସିଥାନ୍ତି ଏହି ଗୋପପୁର ଜନବସତିକୁ ।

ସେହି ଗାଁର ଭୂମିକ ମହାକୁଳର ଘର । ସେ ସାର ମୁଖୁଆ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ପରାମର୍ଶଦାତା । ପ୍ରକୃତିଦେବୀ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ । ରୁଡ଼ା ବାପା ମା’, ଦୁଇ ପୁଅ ଓ ଦୁଇ ଚାକର ଚାକରାଣୀକୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ସଂସାର । ଦେବାଏ ହେବ ଗାଈ ମଣ୍ଡିର ରଖିଥାନ୍ତି ଭୂମିକ । ଅଜ୍ଞ କିଛି ଚାଷକମି ଓ ଗାଈ ମଣ୍ଡିରକୁ ଉପହାସ କରନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଦେଖି ସୁଖ ଓ ନୟାଳାବାଳାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଚିତ୍କେ ବିଶେଷ । ଖୁବ୍ ବେଶି ଉଦାର ବୋଲି ଭୂମିକର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ଅଛି ସେ ଗାଁରେ । ମନ୍ତ୍ରିଆଳୟ ଦୁଇକଣ ମନ୍ତ୍ରି ସହିତ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଆଣି ଛାଡ଼ିଥିଲେ ପ୍ରକୃତିଦେବୀଙ୍କ ପାଖରେ । ବିଦେଶୀନା ହେଲେ ବି ନିଜ ଝିଅ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଥିଲେ ଭୂମିକ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରକୃତିଦେବୀ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣଚାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏ ଗାଁ ଓ ଗାଁ ବାସ, ଗଛବୃକ୍ଷ, କ୍ଷେତବାଡ଼ି, କର୍ମଠ ମଣିଷ, ପିଲାଛୁଆ, ଗାଈଗୋଠ, ମନ୍ତ୍ରି ପଲକ ନେଇ ଏକ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୋତ୍ସବ ଦୃଶ୍ୟପଟରେ କେହି କେବଳ ବିସ୍ମିତ ହେଲାନାହିଁ, ବରଂ ତା’ ପୁଲକ ସାମାନ୍ୟ ଲାଭି ଯାଇଥିଲା । ଲଣ୍ଡନରେ କନ୍ଦି, ଲଣ୍ଡନରେ ବଡ଼ି, ପାଠ ପଢ଼ି ସମଗ୍ର ଜୀବନ କଟେଇ ଆସିଥିଲା ଗୋଟେ ଅନୁଭବ ଓ ଶଠତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଗରୀ ଜୀବନରେ । ଛଳନା ଓ ସ୍ଵାର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଚ୍ଛନ୍ଦିତାରେ ତାର ଅତିବାହିତ ହୋଇଥିବା ଜୀବନରେ ଏ ଗୋପପୁର ଥିଲା ଏକ ଚମତ୍କାର ଆତିଷ୍ଠକ ଲାଖଣ୍ଡ୍ୟ ।

ଏମିତି ଏକ ପୁଲକଭରା ପରିବେଶକୁ ସେ ନିଜକୁ ପୁଅକ କରିନେବ, ଫେରିଯିବ ଉତ୍କଳ ମଠର ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରାଣୋତ୍ସବ ନାମକ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ, ତାହା ସେ ଭାବି ପାରିଲା ନାହିଁ । ଏଠି ସେ ସବୁକି ନ ରହିପାରନ୍ତା କି, ଅନ୍ତର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ! କିନ୍ତୁ ତା କ’ଣ ସଂଭବ ? ଭୂମିକ ଓ ପ୍ରକୃତିଦେବୀ କଣ ସେତକ ଅନୁଭବ ପା ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ କୁଟେର ପାରିବେ ତା ପାଇଁ ?

ନିଜ ସମେତ ପାଖରେ ନିଜେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଗଲା କେନି । କିନ୍ତୁ କହିପାରିଲା ନାହିଁ ନିଜର ଅଭିଳାଷଟିକୁ ଗୃହକର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା ଗୃହକର୍ତ୍ତାକୁ ।

କେତେତା ଦିନ ଅବଶ୍ୟ ବିତି ଯାଇଥିଲା ଏଥି ଭିତରେ । ଜଣେ ଅତିଥି ଭାବେ ଆପାୟିତ ହୋଇ ରହିଲା ସେ ସେହି ଘରେ । ସୁଖଲାଭ କଲା ସେମାନଙ୍କ ସାଥୀତ୍ୟରେ ।

ବିଦେଶୀନାକୁ ନିଜ ଘରେ ଅତିଥିଭାବେ ରଖି ଓ ତାର ସେବାକରି ନିଜକୁ କୃତଜ୍ଞତା ମଣ୍ଡିତ କରି ଗୃହକର୍ତ୍ତା ଭୂମିକ ଓ ଗୃହକର୍ତ୍ତା ପ୍ରକୃତିଦେବୀ, ଯାହାଙ୍କ ସହିତ କେନିର ପ୍ରଥମ ପରିଚୟ ହୋଇଥିଲା ଗୁଣିତାଯାତ୍ରାରେ । ପ୍ରାୟ ଏକ ସପ୍ତାହର ରହଣି ପରେ ନିଜ ସଂଖ୍ୟରେ ନିଜେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ କେନି ଦିନେ ପଠାରିଲା, “ମା ! ମୋର ଏଠି ଅହେତୁକ ଅବସ୍ଥାନରେ ଆପଣଙ୍କର କିଛି ଅସୁବିଧା ହେଉନି ତ ? ଭାବିଛି, କାଲି ବାହୁଡ଼ି ଯିବି ମଠକୁ ।”

ଏ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଭାରି ଛଳକ୍ଷକ ହୋଇଗଲେ ପ୍ରକୃତିଦେବୀ । ଏତେସବୁ ସ୍ନେହ, ଯତ୍ନ ଓ ଆଚ୍ଛନ୍ଦିତା ଭିତରେ ଏ ବିଦେଶୀନା ଝିଅ ନିଜକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଶେଇ ପାରିନାହିଁ ଏଯାବତ ଘର ସହିତ । କେଉଁଠି ତିକେ ଫାଳ ରହି ଯାଇଛି ଯେମିତି ! ନହେଲେ ଏମିତି ପ୍ରଶ୍ନଟିଏ ପଚାରି ନଥାନ୍ତା କେନି । କହିଲେ “ମା” ବୋଲି ତାକି ସାରିଲା ପରେ ତୁ ପରା ମୋର ଝିଅ ହୋଇ ସାରିଲୁ । ସେଥିରେ ଏମିତି ଗୋଟେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ମୋ ପ୍ରାଣକୁ ଯାହା ଆଘାତ ଦେଲୁ । ତୋ ଖାଇବା ପିଇବା ଓ ଚଳାଚଳକରେ କିଛି କମି ରହିଯାଇଛି

ଭିନ୍ନ ଏକ ବିଦେଶୀନା

ଜୀବନ ଯେ ଜହର ନୁହଁ, ଅମୃତର ଗନ୍ଧାଘର, ସକଳ ପ୍ରତିକୂଳତାକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ଆତ୍ମପ୍ରତ୍ୟୟ ଆଧାରରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ପଡ଼େ, ଏହି ବାସ୍ତବତାକୁ କେନି ଚରିତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବାକୁ ଉପନ୍ୟାସିକ । ଧର୍ମ ଓ ଇଶ୍ଵରକୁ ନେଇ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ଅହରହ ସଂଘର୍ଷ ତାହାକୁ ପରିସମାପ୍ତି ପାଇଁ ସୁସ୍ଥ ବିଚାରଟିଏ ଏହି ଉପନ୍ୟାସକୁ ପରିଦୃଷ୍ଟ ହୁଏ । ଅବଧୂତ ବାବାଙ୍କ ଭଳି ତ୍ୟାଗୀ ଫକୀର ଚରିତ୍ରଟିଏ ଖଞ୍ଜି ଦେଇ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କେନିର ଚିନ୍ତାଚାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣି ଗୋସେବା, ପଶୁକର୍ମରେ ଇଶ୍ଵରୀୟ ସତ୍ତାର ଉପଲବ୍ଧିକୁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଉପନ୍ୟାସିକ ।

ଡ. ବେହେରାଙ୍କର ‘ଭିନ୍ନ ଏକ ବିଦେଶୀନା’ ଧ୍ବନି ପ୍ରତିଧ୍ବନିର ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ମା ?” ପ୍ରକୃତିଦେବୀ ସହାୟକାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଗୁହାଳ ସମା କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମୁହଁ ଉଠେଇ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ।

“ନାହିଁ ମା ! ସେ ସବୁଥିରେ କିଛି ଉଣା ମୁଁ ଅନୁଭବ କରୁନାହିଁ । ତେବେ ମୋତେ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଝିଅ ବୋଲି ଆଦରି ନେଇଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ କାମରେ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଅନ୍ତେ ନାହିଁ ? “ତୁ ଏ କାମ ପାରିବୁ ମା ?”

“ମା” ଯଦି ଏ କାମ କରି ପାରୁଛି, ତେବେ ଝିଅ କାହିଁକି ପାରିବ ନାହିଁ ?”

କେନିର ଅକାନ୍ୟ ମୁଣ୍ଡରେ ପରାକିତ ହୋଇଥିଲେ ପ୍ରକୃତିଦେବୀ । “ତୁମେ ତୁମ ଇଚ୍ଛାରେ ଏ ଘରେ ଯେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ହାତ ଲଗେଇ ପାରିବ ।”- କହିଲେ ପ୍ରକୃତିଦେବୀ ।

ଏହାପରେ ଗୋରୁଗୁହାଳ ଠାରୁ ରୋଷେଇଘର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମନ ମାଟିକେ କୌଣସି କୌଣସି କାମରେ ନିଜକୁ ନିଯୋଜିତ କରୁଥିଲା କେନି । ହାତରେ ଉଠେଇଥିଲା ଗାଈ ଗୋବର । ନିଜ ପସନ୍ଦର ଗୋଟେ ଅଧେ ଡିଏ ବନ୍ଦଇଥିଲା । ଆଉ ଦେଖି ଶିଖୁଥିଲା ଓଡ଼ିଆ ଘରର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରକମର ଶାକସବଜା ଓ ନଡ଼ିଆମିଶା ତାଳମା ତିଆରିରେ । ଏତିକି ଲାଭ ହେଉଥିଲା, ନୂଆ ନୂଆ ଅନୁଭୂତି ଲାଭ କରୁଥିଲା ସେ ସେଥିରେ । ଗୋବର ଉଠେଇ ପାଞ୍ଜିଆ ଭର୍ତ୍ତି କରିବା ଓ ଚାକରାଣୀ କାଖକୁ ଚେକି ଦେବାରେ ଆଦୌ ସୁଖା ଅନୁଭବ କରୁ ନ ଥିଲା ସେ ।

ଅବଧୂତ ବାବାଙ୍କ କଥାକୁ ସତ ମଣିଲା କେନି । ସେ ଆଉ ଗୋଟଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରିଛନ୍ତି, ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭଲ ହୋଇଯିବ । କେନି ଏଇ କଥାକୁ ଭିତରେ ଭିତରେ ଅନୁଭବ କଲା ।

ସ୍ଵାନର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଓ ବିଶେଷତ୍ଵ ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହୋଇଥାଏ । ସଂସାରରେ ଖୁବ୍ କମ୍ ଲୋକ ଥାନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵାନର ବିଶେଷତ୍ଵକୁ ବଦଳେଇ ଦେଇ ପାରନ୍ତି ନିଜର ସଂସାର ଓ ବିଚାର ଅନୁସାରେ । ସେଇମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ମହାତ୍ମା । କିନ୍ତୁ କେନି ନିଜର ଶିକ୍ଷା, ଦାକ୍ଷ୍ୟା, ସଂସ୍କାର ଓ ସଂସ୍କୃତି ସବୁକି ଛୁଇଁ ଛୁଲି ଯାଇଥିଲା ଗୋପପୁରରେ । ଆପଣେଇ ନେଇଥିଲା ଗୋଟେ ନୂଆ ସଂସ୍କାର, ନୂଆ ସଂସ୍କୃତି ଓ ବିଚାରବୋଧକୁ । ତାହା ପୁଣି ଓଡ଼ିଶାର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଗୋଟେ ନିପଟ ଗାଁ ଭୂମିରେ, ଯେଉଁଠି ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହଜିଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ହଜେଇ ଦେଇଥିଲା ନିଜକୁ, ନିଜର ଅସ୍ତିତ୍ଵ ଓ ପରିଚୟକୁ । ଭୂମିକ ଓ ପ୍ରକୃତିକ କୋଳରେ ଲୋଟି ପଡ଼ିଲା ତାଙ୍କ ଜନ୍ମିତ ସତ୍ତା ପରି, ସେ ପରିବାରର ସାନଝିଅଟିଏ ପରି । ସ୍ଵର୍ଗର ଅମରାବତୀ ଭଳି ବୋଧହେଲା ସେଇ ଗାଁଟି ତାକୁ ।

ସେ ନିଜକୁ ବେଶି ସମୟ ନିଯୋଜିତ କରୁଥିଲା ଗାଈ ଗୋରୁଙ୍କ ସେବାରେ । ଅବଧୂତ ବାବାଙ୍କ ପାଖରୁ ସେ ଗୋଟେ ଚକ୍ଷୁ ଜାଣିଥିଲା, ସ୍ନେହ ପ୍ରେମରେ ପଶୁ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ମଣିଷ ଠାରୁ ଅଧିକ ଆପଣା କରିପାରେ । ଏମାନଙ୍କୁ ଦିଶିଲେ ଇଶ୍ଵରକୁ ଚିହ୍ନି ହୁଏ ଏବଂ ଆପଣା କରିହୁଏ । ଏଇ ନବଚେତନାରେ ଖୁବ୍ ବେଶି ଭବ୍ବୁଜ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା କେନି । ଗାଈ ଗୋରୁଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା, ସେମାନଙ୍କର ସେବାଯତ୍ନ କରିବା, ଗୁହାଳ ସମା କରିବା, ଗାଈ ଦୁହଁ କ୍ଷୀର ଏକତ୍ର କରିବା, କ୍ଷୀରରୁ ଦହି, ଦହିରୁ ଲୁହଣୀ ଓ ଚଣ୍ଡୁ ଘିଅ ବାହାର କରିବାର ସମସ୍ତ କୌଶଳ ଓ ବିଦ୍ୟା ଜାଣିଗଲା ସେ । ପ୍ରତିଟି କାମ ତାକୁ କୌତୁହଳ ଓ କୌତୁହଳପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେ ହେଉଥିଲା । ପୁରୀ ବେଳାଭୂମିର ହୋଟେଲ କୋଠରୀ, ଉତ୍କଳ ମଠ ଆଉ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ, ସବୁକିଛି ଫିକା ପଢ଼ିଗଲା ଗୋପପୁର ଗାଁରେ । ନିଜକୁ ଭାବିଲା, ଏ ଗୋପ ଗାଁଆଁର ସେ କଣେ ସୋପାଳୁଣୀ । କେଉଁ କହୁ କହୁଗାଁରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତୁ ଗୋଟେ ରକ୍ଷଗତ ସଂପର୍କ ରହି ଆସିଛି ତା’ର ଏ ଗାଁ ସହିତ, ଏ ପରିବାର ସହିତ ।

ଦିନେ ରାତିରେ ପ୍ରକୃତିଦେବୀଙ୍କ ପାଖରେ ଶୋଇଥିଲା ବେଳେ କେନି କହିଲା, “ମା ! ମୋତେ ଲାଗୁଛି ଏ ଘର ଯେମିତି ମୋର ନିଜର । ଏ ଗାଁ, ଏ ମାଟି, ଏ ପରିବାର ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ କେଉଁକାଳୁ ଗୋଟେ ରକ୍ଷଗତ ସଂପର୍କ ରହି ଆସିଛି । ମୋର ପୁରୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯେଉଁ ଝିଅଟିକୁ ଭଲ ଲାଗେ ନେଇଯାଇଥିଲା, ସେ ଏଯାବତ୍ତେ କି ଏଇ ଗାଁରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବେ ନିଶ୍ଚୟ । ତା’ର ତୁମ ଲାବଣ୍ୟରେ ପାଗଳ ହୋଇଯାଇଥିବେ ମୋ ରସିକିଆ ଅକା । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ହୋଇଯାଇଥିବ ନିଶ୍ଚୟ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି, ସେ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ହେଉ ଅଥବା ସମୁଦ୍ରକୂଳ କି ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗାକୁଳ ! ମୋତେ ତ ସେମିତି ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ନହେଲେ ମଠ ଛାଡ଼ି ମୁଁ ଏଠାକୁ କାହିଁକି ଆସିଲି ? ନିୟତିର ଖେଳ ଏ ସବୁ । ସେ ଆଣି ମୋତେ ଏଠି ଛାଡ଼ିଛି ତୁମରି କୋଳରେ, ଆପଣାର ଭଲ ପାଖରେ ।”

ଭୂମିକ ଓ ପ୍ରକୃତି ଦେବୀଙ୍କ ସଂସାର କେନିକୁ ଯାଉ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୌଥ ପରିବାର । ଯେଉଁ କନ୍ୟା ରତ୍ନିର ଅଭାବ ଥିଲା ସେ ପରିବାରରେ, ତାକୁ ପୁରଣ କରିଥିଲା ଦେବୀ, କେନିର ଆଗମନ । ଏଇ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବାରର ପ୍ରାଣୋତ୍ସବ ପରିବେଷନୀରେ ଭରପୂର ସ୍ନେହ ଶୁଣା ପାଇ କେନି ନିଜକୁ ଗୋଟେ ଛୋଟ ଝିଅପରି ଅନୁଭବ କରୁଥିଲା । ଜୀବନର ମାର୍ଗଟିକୁ ନିର୍ଲୋଭ ଓ ନିରାସକ୍ତ ଭାବେ ସହଜ ଓ ସରଳ କରିଦେଲେ ଅଧିକ ସ୍ଵାଦଚିତ୍ତ ମଣିଷ ଅନୁଭବ କରିପାରେ ! ଏଇ ନିଶ୍ଚିତକୁ ସେଦିନ ଉପଲବ୍ଧି କରିଥିଲା ସେ,

ଲଣ୍ଡନ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଇଂରାଜୀ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଡିଗ୍ରୀ ଲାଭ କରିଥିବା କେନି ।

ଜୀବନକୁ ସହଜ, ସରଳ ଓ ନିରାସକ୍ତ ରଖି ପାରିଲେ ଜ୍ଞାନର ମାର୍ଗ ଉନ୍ମୁଳ ହୋଇଯାଏ । ବିଶ୍ଵ ପ୍ରାକ୍ଷରେ ଇଶ୍ଵର ଖଞ୍ଜି ରଖିଛନ୍ତି ଅସରଳି କଥା । ଜାଣିବାକୁ ଓ ଶିଖିବାକୁ ଅନେକ କିଛି । ଅଧିକ ବିଦ୍ୟା ପୁସ୍ତକରେ ନଥାଏ । ଆଏ ଜୀବନର କିଛି କିଛି ମାର୍ଗିକ ଉପଲବ୍ଧିରେ ଓ ଅନୁଭବରେ । ପରିବେଶ ଓ ପରିବେଷଣୀ ଏଥିପାଇଁ ସହାୟତା ଯୋଗେଇ ଦେଇଥାଏ । ମୃତ୍ଵ ମଣିଷ ତାହା ଜାଣିପାରେ ନାହିଁ । ଅଧିକ ପଢ଼ି ଗୁଣୁଥାଏ ଏ ଗଳି ସେ ଗଳି । ଅଧିକ ରାଷ୍ଟ୍ର ପାଏନାହିଁ ଜୀବନର ମାର୍ଗ ଅନୁଭବି ଆଗକୁ ଯିବାକୁ ।

କେନି ପାଇଁ ଗୋପପୁର ଗାଁ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ଗୋଟେ ପ୍ରାକୃତିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ।

ଅଜ୍ଞ କେଦିନର ଭିତରେ କେନି ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କୋଠରୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେଲେ ପ୍ରକୃତି ଦେବୀ । କହିଲେ “ତୁରୁପପୋଷ୍ୟ ଶିଶୁ ଓ ନବଦମ୍ପତି ବ୍ୟାପ୍ତିରେକେ ସବୁ ମଣିଷ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଶ୍ଵାସ କରି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କୋଠରୀରେ ଶୋଇବା ବିଧେୟ । ଏଥିରେ ଆତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ଘଟିଥାଏ ।”

ହାତୁମୁହୁର୍ତ୍ତରୁ ଯୋଗ ଓ ପ୍ରାଣାୟାମ କରିବା ଏକ ପ୍ରକାର ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଥିଲା କେନିର । ଏଥିପାଇଁ ଗୋଟେ ନିରୋଳା କକ୍ଷର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ତାରି । କିନ୍ତୁ ଭରସା କହିପାରୁ ନଥିଲା ପ୍ରକୃତିଦେବୀକୁ । ମନରେ ଭାବୁଥିବା କଥାଟି ମା’ କେମିତି ଜାଣି ପାରିଲେ ବୋଲି ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ହେଲା କେନି । ପଚାରିଲା, “ଏମିତି କିଛି କଥାଟେ ଯାହା ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି, ତାହା ତୁମେ କେମିତି ଜାଣି ପାରିଲ ମା’ ? ମୁଁ ତ ଆଦୌ ଜାଣିନାହିଁ କି କିଛି ନାହିଁ ?”

ଏଭଳା ଏକ ସାଧାରଣ କଥା । ମଣିଷ ଯେତେ କଥା କହେ, ତା’ର ଶତ ସହସ୍ର ଗୁଣ ଭାବତରଞ୍ଜିତ ତତ୍ଵସଂପୂଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ସୃଷ୍ଟି ଚେତନାରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାକୁ ଜଣେଇ ଦିଏ । ପ୍ରତିଟି ଜୀବକଣ୍ଠ ମଣିଷର ଅନେକ ଅନୁଭବ ଅନେକ ମଣିଷ ସେମାନଙ୍କ କଥାକୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ଗୋଟେ ସରଳ ଓ ନମନୀୟ ହୃଦୟ ଥିବା ଦରକାର । ଗାଈ ବାହୁରାକଠାରୁ ଏଇ କଥାଟିକୁ ତୁ ଶାସୁ ଜାଣି ପାରିବୁ ।”

ପ୍ରକୃତି ଦେବୀଙ୍କର କଥାରେ ବିସ୍ମିତ ହେଲା କେନି । ଅଧିକ ଅଧିକ ଗାଈ ମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଲା । ସେମାନଙ୍କ ସେବା କଲା, ବାହୁରାକୁ ଗେଲକଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମା’ଠାରୁ କ୍ଷୀର ପିଇଥିବା ଦୃଶ୍ୟରେ ଆନୋଦିତ ହେଲା ।

ଏଥିରେ କେନିର ଅଧିକ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହୋଇଗଲା । ବାସନ୍ତଋତୁଠାରୁ ମୁଲୁକି ଆସିବାର ଏ ଥିଲା ତା’ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ବାଟ । ପ୍ରକୃତିଦେବୀ କାମର ଏକ ସରଳମାର୍ଗ ଜଣେ ଚାକରାଣୀକୁ ବଚେଇ ଦେଇଥିବା ସେ ଶୁଣିଥିଲା । “ଆଗ୍ରହ ରଖି ସବୁକାମ କରିଗଲେ ଦେହମାନ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ରହେ । ଶରୀରକୁ ସୁସ୍ଥି ମିଳେ, ମନରେ ଆନନ୍ଦ ଆସେ ଓ ଶରୀର ହୁଏ ରୋଗମୁକ୍ତ । ଅନିଛା ଆଉ କାର୍ଯ୍ୟକଳେ ମନରେ ବିଷାଦ ଭରିଯାଏ । ବିଷାଦ ହିଁ ସମସ୍ତ ଶାରୀରିକ ବିକୃତିର ମୂଳ କାରଣ ।”

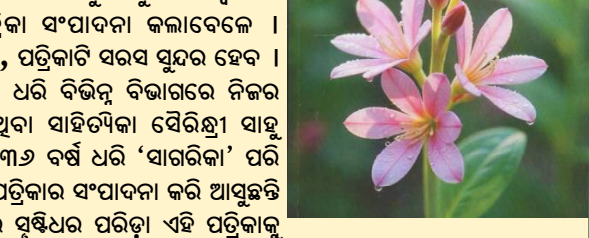
ଏମିତି ଅନେକ କିଛି କଥା ଶିଖିବାକୁ ପାଇଲା କେନି ମାତା ପ୍ରକୃତି ଦେବୀଙ୍କ ପାଖରୁ । ପରିବାରର ପ୍ରାଣ ସମସ୍ତେ ନିଯୋଜିତ ଥିଲେ ଗୋ ମହାସାଧି ସେବାରେ ।

(କୁମ୍ଭଶ୍ୟା)
♥ କୃଷ୍ଣନଗର, ଅଜ୍ଞାନଗଡ଼ିଆ,
ବାଲେଶ୍ଵର - ୯୫୪୦୦୧
(ମୋ): ୯୪୩୯୫୪୨୯୪୨

ପଢ଼ିବା ପରେ **ସଂପାଦନାର ତାରକା- “ସାଗରିକା”**
ବନମାଳୀ ସେନାପତି

ସାହିତ୍ୟରେ ଦୀର୍ଘ ଅଭିଜ୍ଞତା ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ କଣେ ସଫଳ ସଂପାଦକ ହୋଇପାରେ । ସାହିତ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରେ ଦକ୍ଷତା ହାସଲ କରିନଥିବା ସଂପାଦକକୁ ବହୁ କଷ୍ଟ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼େ ପଢ଼ିକା ସଂପାଦନା କଲାବେଳେ । ସଂପାଦନା ଯଦି ସଠିକ୍, ପଢ଼ିକାଟି ସରସ ସୁନ୍ଦର ହେବ । ପାଖାପାଖି ଚାରିଦଶଶି ଧରି ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରେ ନିଜର କଲମ ଚାଳନା କରିଥିବା ସାହିତ୍ୟିକା ସୈରାଜୀ ସାହୁ ବାଲେଶ୍ଵର ସହରରୁ ୩୬ ବର୍ଷ ଧରି ‘ସାଗରିକା’ ପରି ଏକ ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ିକାର ସଂପାଦନା କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ୧୯୮୩ ମସିହାରେ ସୃଷ୍ଟିର ପରିତ୍ରା ଏହି ପଢ଼ିକାକୁ ତାଙ୍କର ମାନ୍ୟ ସତ୍ତା ଭାବରେ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ୧୯୮୮ ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ସେହି ଶିଶୁ ସକଳକୁ ସେ ନିଜର ଧର୍ମପତ୍ନୀ ସୈରାଜୀଙ୍କ ହାତରେ ଚେକି ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଶିଶୁ ଆଜି ୪୩ବର୍ଷରେ ପାଦ ଦେଇଛି । ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ ଏବେ ‘ସାଗରିକା’ ପଢ଼ିକାର ସୁଗମ ଯାତ୍ରା ଉତ୍ସାହ ମାନଙ୍କୁ ହତଚକିତ କରିଦିଏ । ସେହି କାଳଖଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ିକା ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ପ୍ରବେଶ କରି, ବିଲୁପ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଥିବା ବେଳେ ‘ସାଗରିକା’ର ଯାତ୍ରା ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଚାଲିଛି ।

ବନମାଳୀ ସେନାପତି ‘ସାଗରିକା’ର ବିଷୁବସଂଖ୍ୟା ଉପଲକ୍ଷ । କ୍ଷୁଦ୍ର କଳେକର ହେଲେ ହେଁ ପ୍ରତି ପୃଷ୍ଠାରେ ଶ୍ରୀମତୀ ସୈରାଜୀ ସାହୁଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନ ସଂପାଦନା ବାରି ହୋଇପଡ଼େ । ପଢ଼ିକାରେ ୬୦କଣ ସାହିତ୍ୟିକଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି ସଂପାଦିକା । ପ୍ରବେଶ ପଥରେ ସଂପାଦକୀୟ ଅତି ଚମତ୍କାର ଶୈଳୀରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ଅଜ୍ଞେ ନିଭେଇଥିବା ଏକ ନିଜସ୍ଵ ସତକଥାକୁ ଶ୍ରୀମତୀ ସାହୁ ଗପ ଆକାରରେ ପାଠକ ମାନଙ୍କୁ ବାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି । ସଂପାଦକୀୟ ନାମ ରଖିଛନ୍ତି ‘ଆକାଶର ଅକ୍ଷର ଓ ଲୁହର ନକ୍ସା’ । ଶ୍ରୀମତୀ ସାହୁଙ୍କ ଘର କାମରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ମାଳତୀ ମାହାପା । ଦକ୍ଷତା ମହିଳା ଜଣେ କେତେ ନିଜର ଲାଗନ୍ତି ସତେ । ତାଙ୍କ ଠାରୁ କାମ କରିବାର ନିୟତ ଶିଖିବାର ଅଛି । ସାତଟି ଦଶକ୍ତି ଅତିକ୍ରମ କରିଥିବା ମାଳତୀ ମାହାପାତ୍ର ଅନୁପସ୍ଥିତି ଲେଖିବାକୁ କଷ୍ଟ ଦେଇଛି । ସେ ବ୍ୟସ୍ତ ବିଚିତ୍ର ହୋଇ ପଢ଼ିଛନ୍ତି, ଶେଷରେ ଫେରିଛି ମାହାପା ଦୃଶ୍ୟ ଭଣା ହୃଦୟ ଆଉ ଆଖି ଭରା ଲୁହ ନେଇ । ପରିସମାପ୍ତି ପାଠକ ଆଖିରେ ଲୁହ ଭରିଦେବ ଏହା ନିଷ୍ଠଦେହରେ କୁହାଯାଇପାରେ ।

ପଢ଼ିକାର ‘ପ୍ରଥମ ପ୍ରସଙ୍ଗ’ରେ ଅଛି ‘ମୁଁ ଲେଖି କାହିଁକି ?’ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଛି ଗାଳିକା ଗାୟତ୍ରୀ ସରାଫ, ବିଷୁ ସାହୁ ଓ କମଳା ଶତପଥୀ । ସାହିତ୍ୟିକ ଜୀବନର ସ୍ଵୀକାରୋକ୍ତି । ଗାୟତ୍ରୀ ସରାଫ କୁହନ୍ତି ‘ଦିନକୁ ଦିନ ଏ ଲେଖିବା ପ୍ରକୃତି ଗୋଟେ ଶକ୍ତ କରିବା ଭଳି ଲାଗୁଛି । ଦକ୍ଷତା ମୋତେ ଉତ୍ତର ଉପଲବ୍ଧି । ବାଣି ରଖୁଛି ଏକ ସୁସ୍ଥ ଚେତନାରେ ‘ମୁଁ’ଟିକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ କରୁଛି ‘ଆମ’ରେ ।’ ଗାଳିକ ବିଷୁସାହୁ ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି ତାଙ୍କ ଜଣକରେ ‘ଅନେକ ମାନସିକ ଘାତ ପ୍ରତିଘାତ, ନିନ୍ଦା ପ୍ରଶଂସା, ଉପଦେଶ ତଥା ଚେତାବନୀ ସବୁକିଛି ସାମ୍ନା କରି ସାରିବା ପରେ ମୁଁ ଗଞ୍ଜର ଗମାରିଘର ଭିତରେ ଅଟକି ରହିଛି । ମୋର ହୃଦୟୋପ ହେଉଛି ଯେ ଗଞ୍ଜର ମାୟାକାଳ ମୋତେ ଛାଡ଼ିଛି, ମୁଁ ବାରମ୍ବାର ସେଥିରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ ପଡ଼ିଛି ।’ ଗାଳିକା କମଳା ଶତପଥୀଙ୍କ ମତ ଏହିପରି- କାହିଁକି ଲେଖେ ? ଜାଣିନି, କି ଚିନ୍ତା ବି କରିନି କେବେ, କାହିଁ ରାତି ଗାତି ଭଜାଗର ରହି ସାଲସାଥୀ ଠାରୁ ଦୂରର ରହି, କଲମ ସହିତ ରାତିମତ ସୁଖ କରିପାଲେ ମୁଁ ।’

ଏହା ପରେ ଗଞ୍ଜର ପାହାଚ । ଗପ ଲେଖିଛନ୍ତି ୧୪ଜଣ ଆଉ ଅନୁବାଦ ଗୋଟିଏ । ସମରତି କାହାଣୀର ସମାହାର । ପ୍ରଥମ ଗଞ୍ଜ କାର୍ତ୍ତିକ ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ଵାଇଁକ ‘ନିର୍ବାକ ଶଶ୍ଵର’ । ଏକ ଭିନ୍ନ ସ୍ଵାଦର ଗପଟିଏ । ଗପର ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ର ପ୍ରଫେସର ନରେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ । ଗାଳିକ ଆଖ୍ୟାତମିକ ଘଟଣା ଗୁଣାକୁ ବାହାରି ଯାଇ, ପାଠକଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ନୂଆସ୍ଵାଦ । ଏହା ପରେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରସାଦ ମନସିକ ଦୁଇଟି ମିନିଗପ (୧) କାଉନସିଲର (୨) କାଉନସିଲ । ଗପ ଦୁଇଟି ଛୋଟ କିନ୍ତୁ ଶିଖଣୀୟ । ତୃତୀୟ ଗଞ୍ଜ ବାରେଶ୍ଵର ମହାନ୍ତିଙ୍କ ରୂପାନ୍ତର । ଗପର ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ର ଦୁଇବନ୍ଧୁ ରୁଦ୍ର ପ୍ରତାପ ଓ ମଳୟ । କଣେ ଭାରତୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀ ଆଉ ଅନ୍ୟକଣେ ତାଙ୍କ ଅଧିକାର କଣେ ଅଧିକାରୀ । ରୁଦ୍ରପ୍ରସାଦ ଆଉ ଏବଂ ଆଉ ମଳୟ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର କାର୍ଯ୍ୟତାର ସମୟ କ୍ରମେ ମଳୟର ପୁଅ ଆଉ ଏବଂ ଆଉ ରତ୍ନପ୍ରତାପଙ୍କ ପୁଅ ସାଧାରଣ ବ୍ୟବସାୟୀ । ନମ୍, ସରଳ ଓ ପରିବାର ଅନୁରକ୍ତ ସୁବଳ । ମଳୟ ପୁଅର ସଫଳତାରେ ଅହଂକାର କରେ । ଶେଷରେ ପୁଅର ବ୍ୟବହାରରେ ତାଙ୍କ ଅହଂକାର ଭାଙ୍ଗେ ଓ ରୁଦ୍ର ପ୍ରତାପ ହିଁ ନିଜ ଚେଷ୍ଟାରେ ‘ବାପ ପୁଅକୁ’ ପୁନର୍ନିଳନ କରାନ୍ତି । ୪ର୍ଥ ଗଞ୍ଜ ଲିପିସା ସେତେଲକ ‘ନାଲି ଅଧାୟ’ । ଗପର ମୁଖ୍ୟ କଥାବସ୍ତୁ ପରିବେଶ ଓ ପରିସ୍ଥିତି ଆଦର୍ଶବାଦକୁ କବର ଦେଇଥାଏ । ୫ମ ଗଞ୍ଜ କମଳିନୀ ମଲ୍ଲିକଙ୍କ ‘ଶୋପାକାର ସକଳ’ ଗଞ୍ଜର ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ର ଶୋପାଳୀ ଓ ମହେନ୍ଦ୍ର । ଦୁର୍ଦ୍ଦେ ସଂସାର ବାଣ୍ଟି ପୁଣି ପରିସ୍ଥିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିଦିଏ । ପୁଅଦୀ ଗୋଲ ଡେରୁ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ଭେଦ ହୁଏ ସେହି ଆରମ୍ଭ ପ୍ରେମରେ । ଏଥିରେ ଅଛି ମୋନାଲିସା ପ୍ରଧାନଙ୍କ ‘ମର୍ଷ୍ୟା’ ଭିକାରୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ‘ଭଲୁଠାରୁ ମାନସିକ’ ପ୍ରେମ କବିତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଶ୍ରୀନିବାସ ସେଠାଳ ‘ଖୋଲା ଦେବକା’ ଇଂ ଜ୍ଞାନନିଧି ପଢ଼ିଆରାଙ୍କ ‘ରାଧିଆ ମା’ର ସ୍ଵପ୍ନ’, ସୁଷମା ପରିଜାଙ୍କ ‘ଭିନ୍ନ ମଣିଷ’, କୋଷ୍ଠା ମିଶ୍ର ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ‘ସୁରଭି’, ରାତାଞ୍ଜଳି ସାହୁଙ୍କ ‘ଭଗୁ ସଂଳାପ’ ଅଞ୍ଜଳୀ ପଞ୍ଚାଳ ‘ହାତ’ ଓ ମଦନ ମୋହନ ମହାକୁଟୁଳ ‘ଭୋଟ ପାଠ୍ୟ’ ।

ପଢ଼ିକାରେ ୩୩ଜଣ କବି ସେମାନଙ୍କ କବିତା ଲେଖି ଏହାର ଶ୍ରୀବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ କବିତା ‘ମୁଁ ତ ବହୁତଏ’ କବି- ପ୍ରଶାନ୍ତ ହୋଇ । କବି ବନ୍ଧୁଟିର ଜୀବନକୁ ଚିତ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି କବିତାରେ । ନଦୀର ଭିତମାନ ଯେ ‘ବନ୍ଧ’ ଅହଂକାରର ବନ୍ଧବନ୍ଧି ହୋଇ ତାକୁ ବାଣି ଦେଇଛି । ବନ୍ଧ ସରଳ, ତରଳ ଭାଷାରେ କହିଛି, ତାହା ମୋର ଅହଂକାର ନୁହେଁ । ତୁ ଗୋଟିଏ କଳାଧାର ଥିଲୁ । ତୋତେ ବାଣି ଦେବାର ତୁ ‘ନନ୍ଦ’ଟି ନାମ ପାଇଲୁ । ତୁ କେ କଥା ଶୁଣି/ ମନେ ମନେ ଭାବେ ଖାଲି/ ମୁଁ ବାଣି ଦେଲି ବୋଲି/ ତୁ ‘ନନ୍ଦ’ ହୋଇ ଗଲୁରେ ପାଗଳ/ ନହେଲେ ତୁ/ ଅମାନିଆ କଳଧାରୀଟିଏ ଥିଲୁ ॥୧॥ (ତୁ ବନ୍ଧଟି)

ତୃତୀୟ କବିତାଟି ଡ. ନାରାୟଣ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ‘ମେଲାଘର’ । ସମୟର ତୁଟ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଆମେ ହରେଇ ଦସିଛନ୍ତି ଆମ ପାରମ୍ପରିକ ଖଞ୍ଜାଘର, ଅଗଣା ଆଉ ମେଲାଘର । ଘରର ପ୍ରଥମ ଘରକୁ ‘ମେଲାଘର’ କୁହାଯାଇଥିଲା । ଅତିଥି ଅଭ୍ୟାଗତ ଆସିଲେ ପ୍ରଥମେ ମେଲାଘରେ ବସୁଥିଲେ । ଆଜିର ଚିତ୍ତିଚାଳ ଯୁଗରେ ଛାତ ପକା ଘରେ ମେଲାଘରର ସ୍ଥାନ ନେଇଛି ‘ବ୍ରଜ’ ରୁମ୍ । ପରବର୍ତ୍ତୀ କବିତା କବି ଅକ୍ଷୟ ପାତ୍ରଙ୍କ ‘ବନସାର’ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ‘ବନସାର’ ଗଞ୍ଜର କାହାଣୀ କବିତାର କାଳଭାବରେ ଚୋକି ଧରିଛନ୍ତି । ସୁଶାଳ କୁମାର ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ‘ଧୂଷାଗନ୍ଧ’, ଶୁଭସ୍ମିତା ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ‘ସିନ୍ଧୁର ଦୁଇଟି ସ୍ଵେଦ’, ଡ. ରଞ୍ଜିତ ରାଉତଙ୍କ ‘ଯିଏ ମଲାଗଲା ସବୁ ଦୋଷଦାନ’, ସୁହସ ଭୋଇଙ୍କ ‘ପ୍ରାତିଫୁଲ୍ଲ’ କମଳ କୁମାର ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଆମେରିକା- ଭରାନ ସୁନ୍ଦର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଲେଖିଛନ୍ତି ‘ସୁଖ ବିରତି’ । ପୁଅଦୀ କିପରି ଅହଂକାରୀ ମାନଙ୍କ ଅହଂକାରରେ କବଳିତ ହୋଇଛି । ସୁଖ ବିରତି ଆକରେ ଅହଂକାରୀ ଦେଖ ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାର ପ୍ରସାସ କରୁଛି । (ଅବଶିଷ୍ଟାଙ୍କ ପୃଷ୍ଠା ୭ରେ)

ଏକ ଗୋପନ ବ୍ୟଥା, ଯାହା ଚାପା ପରିଯାଇଥିଲା ନିଜନିଜ ଛାତି ଭିତରେ । ପାଞ୍ଚମମାନେ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ଯୁଦ୍ଧରେ ନିହତ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାର କରିଥିଲେ । ଅଥଚ ପାଞ୍ଚବ ଚାରିଭାଇ ଓ ତ୍ରୈପଦାକର ଶେଷ ସଂଖ୍ୟାର ହୋଇପାରିଲାନି, ସେମାନେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ହିମାଳୟର ବରପ ଡଳ ପତି ରହିଛନ୍ତି ।

ପୁସ୍ତକ ସମ୍ପର୍କରେ
ପୁସ୍ତକ ସମ୍ପର୍କରେ ପୁରାଣର ଚରିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦେବତୁଳ୍ୟ ଖସାଇ ଆମ ଭଳି ସାଧାରଣ ମଣିଷର ଦୃଷ୍ଟି, ମହଣା ଓ ଦୁର୍ବଳତା ସହ ଯୋଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏହି ପୁସ୍ତକଟି କେବଳ ଏକ କାହାଣୀ ସଂଗ୍ରହ ନୁହେଁ, ବରଂ ମଣିଷର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ । ଶେଷକୁ କେବଳ ରହିଗଲେ ଜଣେ । ତାଙ୍କର ନାମ ସୁନ୍ଦର । ସେ କୃଷକ ସ୍ଵିଚ୍ଚିରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜୀବନ ବିତାଇବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । କୃଷକ ସର୍ଗ ପରେ ଆଉ କେଉଁ ପରପୁରୁଷର ସର୍ଗ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଗ୍ରହଣୀୟ ।

ତ୍ରୈପଦା : ସବୁଠାରୁ ଦୃଶ୍ୟଗୋଚର ଅନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ତ୍ରୈପଦାକର । ଯିଏ ପାଞ୍ଚବକ ପାଇଁ ସର୍ବସ୍ଵ ତ୍ୟାଗ କଲେ, ସେହି ପାଞ୍ଚବକପାରେ ଯିବିଗୋରାହଣ ପଥରେ ତାକୁ ଏକାକୀ ପରିବାରକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ । ସେହି ସ୍ଵର୍ଗାରୋହଣ ପଥରେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଛି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଏକ

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା...

